

Espectacular Dulce Pontes

CULTURA-ESPECTACLES. La cantant portuguesa va presentar ahir divendres a la nit el seu espectacle *Puertos de abrigo* al **Teatre Kursaal**, convidada per la **Fira Mediterrània**. Després d'actuar al Temporada Alta de Girona, **Pontes** va demostrar a l'auditori manresà per què és una de les grans veus de l'escena musical internacional.

Brillant, incommensurable. La veu i la presència de Dulce Pontes van omplir la platea del Kursaal i va entusiasmar un públic ja de per si entregat a la cantant portuguesa. Per si encara no n'hi havia prou, una posada en escena sense escatimar recursos, amb una il·luminació de luxe i un *timing* molt calculat, embolcallaven les cançons i els moviments de Pontes per l'escenari, on va regnar des del principi. Va entrar en escena amb 10 minuts de retard, propi d'una diva que es fa esperar per després donar-ho tot.

A *Puertos de abrigo* Pontes interpreta cançons en castellà alternades amb d'altres en portuguès del seu darrer àlbum *Momentos* (2009), amb què ha donat la volta al món. En una ambientació íntima, la cantant va començar cantant quatre peces de to romàntic, entre les quals va destacar "La Bohème". Asseguda al piano i donant pràcticament l'esquena al públic, només la veu poderosa de Dulce Pontes va omplir tot l'escenari i va mostrar el seu registre prodigiós, d'una amplitud extraordinària, propia d'una soprano natural. No cal dir que en aquesta primera part més melancònica Pontes ja va interpretar el fado portuguès amb l'apassionament que la caracteritza.

Fotos: Fira Mediterrània - Comedia - Josep Tomàs

D'una il·luminació inicial íntima i blavosa, l'espectacle va passar a una altra d'un vermell encès, en què Pontes va deixar el piano per encarar-se al públic i mostrar el vestit preciós que duia, de tall romàntic i operístic. Amb gestos afectuosos, la cantant de seguida va buscar la complicitat de l'espectador. L'ambaixadora del *neo fado* va desgranar peces del gènere, tan plenes de dolor com d'una alegria festiva, acompanyada de músics d'una professionalitat impecable, com els guitarristes Daniel Casares i Fernando Silva. També va interpretar amb un personalíssim estil conegudes peces castellanques com "Concierto de Aranjuez", amb tocs de flauta gallega. La versió impagable del *hit* llatinoamericà "Alfonsina y el mar", amb l'argentí Juan Carlos Cambas al piano, va fer vibrar el públic i la mateixa Pontes, que després de cantar-la amb veu entretallada per l'emoció, va haver d'eixugar-se els ulls, un gest que el públic va agrair amb escreix.

En la darrera part de *Puertos de abrigo*, la cantant va fer els honors a la música de les seves arrels, amb l'acompanyament de la gaita galaicoportuguesa. Una Dulce Pontes amb el luxós vestit arromangat i cascavells als turmells descalços va ballar i cantar amb aires de pagesa portuguesa els sons més tradicionals de la nit, d'aire folclòric medieval. En acabat, una sentida versió de "Sólo le pido a Dios", de Mercedes Sosa, va posar punt final a 60 minuts justos d'espectacle d'una elegància desbordant. L'auditori va aplaudir dret la cantant i els sis músics fins a fer-los arrencar un bis, el cèlebre fado "Canção do mar", corejat per un públic entregat a la diva portuguesa fins al darrer moment.